

РЕШЕНИЕ

№ 5827

гр. София, 15.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 17.09.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова

Елеонора Попова

при участието на секретаря Детелина Начева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **4821** по описа за **2021** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, с адрес: [населено място], [улица], ет. 1, против Решение № 20079912 от 29.03.2021г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 12-ти състав по НАХД №12591/2020г., с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № 11-0000171/26.08.2020 г., издадено от Изпълнителен директор на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, с което на „С. С.Р.Л“, ЕИК: 01726940701, със седалище и адрес на управление в Република Италия, [населено място], [улица] наложена имуществена санкция в размер на 1 500.00 лв. на основание чл. 416, ал. 5 от Кодекса на труда /КТ/ за нарушение на чл. 12, ал. 2, вр. ал. 1 от Наредба за условията и реда за командироване и изпращане на работници и служители в рамките на предоставяне на услуги.

Решението се обжалва, като неправилно и незаконосъобразно, постановено в противоречие с материалния закон и поради допуснати съществени процесуални нарушения. Подробни съображения в тази насока са изложени в депозираната жалба. От съда се иска да отмени обжалвания съдебен акт, като постанови нов, с който да потвърди издаденото наказателно постановление. В съдебно заседание касаторът,

редовно уведомен се представлява от юрисконсулт А., която моли съда да уважи депозираната касационна жалба.

Ответникът – „С. С.Р.Л“, редовно уведомен не изпраща представител.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена се представлява от прокурор К., който дава заключение за основателност на касационната жалба и моли съда да отмени решението на Софийски районен съд като неправилно и незаконосъобразно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, X-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от надлежна страна в законоустановения срок, срещу подлежащ на съдебен контрол акт, а разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

При извършената служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав, намира решението за валидно, допустимо, но неправилно, издадено в несъответствие с материалния закон.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Със съдебно решение по НАХД № 12591/2020г. Софийски районен съд, НО, 12-ти състав е отменил НП № 11-0000171/26.08.2020 г., издадено от Изпълнителен директор на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, с което на „С. С.Р.Л“, ЕИК:01726940701, със седалище и адрес на управление в Република Италия, [населено място], [улица] наложена имуществена санкция в размер на 1 500.00 лв. на основание чл. 416, ал. 5 от Кодекса на труда /КТ/ за нарушение на чл. 12, ал. 2, вр. ал. 1 от Наредба за условията и реда за командироване и изпращане на работници и служители в рамките на предоставяне на услуги.

От фактическа страна СРС е установил, че административнонаказателното производство е започнало на 20.07.2020г. със съставяне на АУАН № 11-0000171/20.07.2020 г. срещу „С. С.Р.Л“, ЕИК: 01726940701 за това, че в качеството си на работодател не е изпълнил задължението си да декларира командирования на територията на Република България свой служител, К. М. по електронен път чрез единния национален уебсайт в срок до 10.11.2020 г. Контролният орган квалифицирал установените факти, като нарушение на чл. 12 , ал. 2, вр. ал. 1 от Наредба за условията и реда за командироване и изпращане на работници и служители в рамките на предоставяне на услуги . АУАН е съставен в присъствието на представител на нарушителя , К. П. и Е. И.. В предвидения от ЗАНН срок жалбоподателят не депозирал пред административнонаказващия орган възражение във връзка със съставения АУАН.

Въз основа на съставения АУАН е издадено НП N 11-0000171 от 26.08.2020 г., издадено от Изпълнителен директор на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, с което на жалбоподателя е наложена имуществена санкция на основание чл. 416, ал. 5 от КТ - в размер на 1 500.00 лева за нарушение на чл. 12 , ал. 2, вр. ал. 1 от Наредба за условията и реда за командироване и изпращане на работници и служители в рамките на предоставяне на услуги.

Районният съд е изпълнил задължението си да събере всички относими, допустими и необходими доказателства за установяване на релевантните по делото факти. От

правна страна, СРС е приел, че при съставянето на АУАН е допуснато съществено процесуално нарушение, тъй като същият е съставен от некомпетентен орган. В тази връзка е отменил обжалваното НП в цялост.

Изводът е неправилен. АУАН е съставен от М. Л. М., заемащ длъжността Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място] към датата на съставяне на АУАН. От доказателствата по делото безспорно се установява, че заеманата от актосъставителя длъжност осъществява правомощията на административно наказващ орган, както и че осъществява също и функциите на контролен орган. Съгласно чл. 12, т. 3 от Устройствения правилник на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, Териториалните дирекции „Инспекции по труда“ са административни звена в специализираната администрация на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, а съгласно чл. 16, ал. 3 от Устройствения правилник на агенцията- дирекциите „Инспекции по труда“ се ръководят от директори. В този смисъл директорите на териториалните дирекции „Инспекции по труда“ са ръководители на административни звена в специализираната администрация на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“. В Раздел VII, в частност чл. 21, ал. 2 от Устройствения правилник на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, са уредени правомощията на инспекторите, както и на ръководителите на административните звена в специализираната администрация, които освен правомощията на административнонаказващ орган, имат и правомощията на инспектори. Съгласно чл. 16, ал. 4 от Устройствения правилник, директорите на териториалните дирекции „Инспекции по труда“, осъществяват правомощия на административнонаказващ орган по смисъла на чл. 47, ал. 2 от ЗАНН. В тази връзка изводите, до които е стигнал СРС са неправилни и необосновани.

С оглед на това и доколкото АУАН и НП притежават изискуемите съгласно чл. 42 от ЗАНН, респ. чл. 57 от ЗАНН реквизити и са издадени от компетентни длъжностни лица, касационната инстанция приема, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

По съществото на спора съдът намира следното:

Административнонаказателната отговорност на дружеството е ангажирана на основание на чл. 416, ал. 5, във връзка с чл. 414, ал. 1 от КТ за нарушение на чл. 12, ал. 2, във връзка с ал. 1 от Наредбата за условията и реда за командироване и изпращане на работници и служители в рамките на предоставяне на услуги.

В АУАН и в НП е прието, че „С. С.Р.Л“, ЕИК: 01726940701 за това, че в качеството си на работодател не е изпълнил задължението си да декларира командировани на територията на Република България свой служител, К. М. по електронен път чрез единния национален уебсайт в срок до 10.11.2020 г.

Съгласно чл.121а, ал.1, т.2, б.,а“ от КТ, командироване на работници или служители в рамките на предоставяне на услуги е налице, когато работодател, регистриран по законодателството на друга държава – членка на Европейския съюз, държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, на Конфедерация Швейцария или на трета държава командирова работник или служител на територията на Република България за своя сметка и под свое ръководство въз основа на договор, сключен между работодателя и ползвателя на услугите.

В настоящия случай няма спор, че „С. С.Р.Л“, ЕИК: 01726940701 – италиански работодател е командировал своя работник К. М. да осъществява трудовите си

задължения на територията на друга държава–членка на ЕС – Република България, въз основа на сключен трудов договор за неопределено време на пълно работно време от 05.11.2019 г. Редът и условията за подобно командироване са предмет на регулация с наредба на Министерски съвет, съгласно чл.121а, ал.8 от КТ, а именно Наредбата за условията и реда за командироване и изпращане на работници и служители в рамките на предоставяне на услуги, приета с ПМС № 382 от 29.12.2016 г., обн., ДВ, бр. 2 от 6.01.2017г. Разпоредбата на чл. 12, ал. 1 от Наредбата, вменява в задължение на работодателя или предприятието, което осигурява временна работа от държава членка, или определено от него лице да подава в Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ заявление съгласно приложение № 2, което следва да съдържа конкретно посочени в т.1 – т. 8 данни. Съгласно ал. 2 на цитираната правна норма заявлението се подава по електронен път чрез единния национален уебсайт най-късно до започване на предоставянето на услугите, а съобразно § 2 ПЗР на посочената наредба до изграждането на единния национален уебсайт заявленията по чл.12, ал.1 се подават на хартиен носител в съответната териториална дирекция на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ по работното място на командирования работник или служител.

Доколкото в случая „С. С.Р.Л“, ЕИК: 01726940701 се явява работодател, регистриран по законодателството на Република Италия, който осигурява временна работа на командирован работник италиански гражданин, е следвало, съгласно задължението си по чл. 12, ал. 1 вр. ал. 2 от Наредбата, преди започването на работа на командирования гражданин, а именно до 10.11.2019 г. вкл. да подаде в Дирекция „Инспекция по труда“ [населено място] заявление по електронен път. Безспорно установено по делото е, а и не се спори от дружеството – ответник, че това задължение не е било изпълнено.

С оглед на това административнонаказващият орган правилно е квалифицирал нарушението и го е санкционирал съобразно административно-наказателната разпоредба на чл. 414, ал. 1 от КТ.

В случая липсва основание за прилагане на чл. 28 от ЗАНН и чл. 415в, ал. 1 от КТ. Нормата на чл. 415в, ал.1 от КТ е специална по отношение на чл. 28 от ЗАНН. Обект на защита са обществените отношения по охрана на едни от най-важните конституционни права на гражданите - трудовите права. В чл. 415в, ал. 1 от КТ се предвиждат по – леки санкции за нарушения на КТ, които са били отстранени веднага след установяването им и от които не са произтекли вредни последици за работници и служители. Констатираното нарушение не е отстранено, поради което разпоредбата е неприложима.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че обжалваното решение е постановено при правилно установена фактическа обстановка, но при неправилно приложение на материалния закон, поради което атакуваното съдебно решение следва да бъде отменено. Доколкото не се налага събирането на нови доказателства, следва да бъде постановено ново решение по съществуващото на спора, потвърждаващо наказателното постановление.

При този изход на спора ответникът следва да бъде осъден да заплати на касатора разноски за касационната инстанция в размер на 100 лева.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, X-ти Касационен състав,

Р Е Ш Е Н И Е:

ОТМЕНЯ съдебно решение № 20079912 от 29.03.2021г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 12-ти състав по НАХД № 12591/2020г. И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 11-0000171/26.08.2020г., издадено от Изпълнителен директор на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, с което на „С. С.Р.Л“, ЕИК: 01726940701, със седалище и адрес на управление в Република Италия, [населено място], [улица] наложена имуществена санкция в размер на 1 500.00 лв. на основание чл. 416, ал. 5 от КТ за нарушение на чл. 12, ал. 2, вр. ал. 1 от Наредба за условията и реда за командироване и изпращане на работници и служители в рамките на предоставяне на услуги.

ОСЪЖДА „С. С.Р.Л“, ЕИК: 01726940701, със седалище и адрес на управление в Република Италия, [населено място], [улица] да заплати на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, сумата от 100 лв. /сто/, представляваща юрисконсултско възнаграждение за касационното производство.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.